

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115218054
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8115218054.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobkyne Z.. D. N., J.. XX.XX.XXXX, G. K. X, XXX XX K., zastúpenej Mgr. Ladislavom Riedlom, advokátom so sídlom Levočská 4703/89, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Slovenská sporiteľňa, a.s. so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s.r.o., so sídlom Sad A. Kmeťa 24, 921 01 Piešťany, IČO: 36 866 598, o vydanie bezdôvodného obohatenia s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 23.07.2021, č.k. 15C/296/2015 - 262, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok okrem výroku II.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.059,13 eur s prísl., od 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanému tiež uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku a nahradiť znalcovi F. L. A. trovy konania za znalecké úkony v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté taktiež samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V dôvodoch rozhodnutia súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobkyňa sa domáhala od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia v rozsahu, ktorý mal predstavovať rozdiel medzi jej platbami a sumou, ktorú mala žalovanému zaplatiť. Podľa žalobkyne žalovaný nesprávne spočítal sumu, ktorú mala uhradiť v súvislosti s predčasnou úhradou poskytnutého úveru. Súd prvej inštancie, pokiaľ ide o správnu výšku plnenia pri predčasnom splatení úveru zdôraznil, že ide o odbornú ekonomickú otázku, preto pribral do konania znalca za účelom vyčíslenia úrokov a istiny do predčasného splatenia úveru. Vzhľadom na závery zistené v znaleckom dokazovaní dospel k tomu, že žalovaný nekonal s odbornou starostlivosťou voči žalobkyni ako spotrebiteľke porušením § 4 ods. 2 písm. c) zákona o ochrane spotrebiteľa, použitím nekalej obchodnej praktiky, a to konkrétne klamlivého konania. Tým, že žalovaný sa dopustil uvedenia nepravdivej informácie o cene úveru, uvedené mohlo zapríčiniť, že spotrebiteľ považoval zmluvu o úvere za výhodnejšiu a urobil rozhodnutie o jej uzatvorení, ktoré by inak neurobil. Preto dospel k záveru o neplatnosti zmluvy v časti tejto odplaty. Žalobe žalobkyne preto v celom rozsahu vyhovel, pokiaľ ide o sumu 2.059,13 eur, za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd prvej inštancie považoval doručenie platobného rozkazu dňa 22.01.2016 a nasledujúci dňom sa žalovaný dostal do omeškania. Preto zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania od 23.01.2016 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Opätovne súd prvej inštancie

zdôraznil, že nie je dôvodná námietka premlčania, ktorú v konaní uplatnil žalovaný, keďže žaloba bola podaná v rámci zákonom stanovenej dvojiročnej subjektívnej doby v zmysle § 107 Občianskeho zákonníka. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, nezistil žiaden dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by nárok na náhradu trov konania stranám priznať nemal. Pokiaľ ide o znalečné, súd prvej inštancie priznal ustanovenému znalcovi trovy konania za znalecké úkony v rozsahu 100 % proti žalovanému, ktorý bol v konaní neúspešný.

3. Proti tomuto rozsudku, okrem výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby, podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby žalobu zamietol a priznal žalovanému náhradu trov celého konania s tým, že pokiaľ ide o trovy konania za znalecké úkony, navrhol žalobkyňu podľa výsledku sporu zaviazať na ich úhradu. Má za to, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď zmluvu o úvere, ktorá bola medzi stranami konania uzatvorená, posúdil ako neplatnú v časti odplaty (úrokov). Považoval za nesporné, že v prejednávanej veci neexistoval zákonný podklad pre posúdenie úveru poskytnutého žalobkyni, ako bezúročného. Postup súdu prvej inštancie, ktorý pri posudzovaní sporu účelovo smeroval k tomu, aby bolo rozhodnuté tak, že úver je bezúročný nebol daný, keďže na uvedený právny názor a skutkový záver neexistuje žiaden zákonný podklad. Súd prvej inštancie podľa žalovaného svojvoľne vytvoril sankciu sui generis voči žalovanému bez akejkoľvek opory v platnom práve, pričom jej dôvodnosť vyvodil iba z nepodloženej domnienky, že v rámci úverovej zmluvy nebola uvedená správna výška úrokov / odplaty. Takéto úvahy súdu prvej inštancie nie sú akceptovateľné aj po stránke skutkovej. Súd prvej inštancie ignoroval existenciu § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, keď v prípade pochybností pri určení úrokovej sadzby úveru, nestanovil zákonnú výšku úroku, najmä, ak zaplatenie úrokov je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obligatórnou náležitosťou záväzkového vzťahu, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. Poukazuje tiež na to, že na základe žiadosti žalobkyne jej boli poskytnuté zvýhodnené podmienky pri uzatváraní úveru, keď namiesto bežného úročenia 5,80 % p.a. jej bolo poskytnuté zvýhodnenie vo výške 0,70 % p.a., ako to vyplýva z návrhu zvýhodnených podmienok marže úveru a žalobkyni bol znížený tiež spracovateľský poplatok zo zmluvy. K otázke výšky uplatneného úroku 5,10 % p.a. žalobca uvádza, že z výpisu priemerných úrokových mier úverov v roku 2008 dostupného na internetovej stránke NBS vyplýva, že pri novo poskytnutých úveroch v mesiaci júl 2008 bola pre úvery na bývanie s dobou fixácie úrokovej sadzby 1 až 5 rokov, priemerná úroková miera 6,20 %. Nie je tiež zrejme, na základe čoho súdu prvej inštancie vyvodil domnelý nárok žalovanej až v sume 7.404,33 eur, na základe akých súm, ktoré vzájomne nedávajú žiaden matematický zmysel. Rozhodnutie súdu prvej inštancie teda podľa jeho názoru nie je náležité odôvodnené. Žalovaný ďalej nepovažoval za hospodárne dať vypracovať súkromný znalecký posudok, aj keď po oboznámení sa s posudkom znalca F. L. A. zistil nesprávnosť výpočtu ním vyčíslených úrokov, vzhľadom na to, že náklady na vypracovanie posudku by prevyšovali sumu 250,77 eur, ktorú údajne mala žalobkyňa zaplatiť navyše. Znalec však preukázateľne nezadal správne vstupné údaje do vypracovaného znaleckého posudku, ignoroval záväzné ustanovenia Obchodných podmienok Slovenskej sporiteľne, a.s., pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a všeobecných obchodných podmienok žalovaného, ktoré boli účinné v čase uzavretia tejto úverovej zmluvy a tvorili jej súčasť. Uvedené platí aj pre plán anuitného splácania, ktorý žalovaný založil do spisu 24.04.2018. Pokiaľ ide o predloženie obchodných podmienok k úverovej zmluve, tieto žalobkyňa v konaní nepredložila, napriek tomu, že boli zverejnené na internetovej stránke žalovaného, žalovaný na predloženie listín súdom vyzvaný nebol, v dôsledku čoho znalec nezohľadnil relevantné zmluvné podmienky. Súdnym znalcom pri vypracovaní znaleckého posudku podľa žalovaného nezohľadnil všetky relevantné zmluvné ustanovenia a účasti úverovej zmluvy (plán splátok), keď vo vzťahu na ostatné závery súdu prvej inštancie v rozsudku a výšku nároku priznaného žalobkyni, už pre žalovaného nie je zjavne nevhodné zadanie ďalšieho znaleckého posudku, ktorý bezpochyby preukáže pochybenia ustanoveného znalca. Nastali tak podľa jeho názoru okolnosti predpokladané § 365 ods. 1 písm. g) CSP. Vytýka súdu prvej inštancie tiež nesprávne vyhodnotenú námietku premlčania, ktorú žalovaný v konaní uplatnil. Na základe týchto dôvodov žalovaný navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda okrem výroku II., v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodенý správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie.

7. V konaní bolo nepochybne zistené, že dňa 10.07.2008, bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka.

8. Úver bol žalobkyni poskytnutý na nadobudnutie, úpravu a údržbu nehnuteľnosti v sume, v mene a za podmienok dohodnutých v zmluve. Výška úveru predstavovala 1.200.000,- Sk (39.832,70 eur), úroková sadzba bola fixná po dobu 5 rokov 5,10 % odo dňa uzavretia úverovej zmluvy, spracovateľský poplatok predstavoval 3.999,- Sk, poplatok za správu úveru 90,- Sk mesačne, výška splátky istiny predstavovala 15.618,- Sk (518,42 eur), splatných vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci. Splatnosť prvej splátky istiny nastala 20.09.2008, konečná splatnosť úveru bola určená na deň 20.06.2016 (počet splátok 94).

9. Strany sporu nerozporovali, že v danom prípade sa nejedná o spotrebiteľský úver poskytnutý podľa zákona č. 258/2001 Z. z. s prihliadnutím k ust. § 1 ods. 2 písm. a), e) citovaného zákona, to však nič nemení na tom, že pre posúdenie daného právneho vzťahu je potrebné prihliadnúť k ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

10. Základnou črtou takejto zmluvy nepochybne je to, že pre spotrebiteľa je vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Samotná zmluva je spísaná na formulári a prílohou sú zvyčajne všeobecné obchodné podmienky a tieto dokumenty žalobkyňa ovplyvniť nemohla. Z toho dôvodu je potrebné na právny vzťah so spotrebiteľskej zmluvy uzatvorenej medzi dodávateľom a spotrebiteľom aplikovať spotrebiteľské právne normy, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sa tak nemôžu odchyliť od úpravy uvedenej v Občianskom zákonníku v neprospech spotrebiteľa. V neprospech spotrebiteľa teda nie je možné dohodnúť podmienky plynúce z ustanovení Obchodného zákonníka, ak ust. Občianskeho zákonníka sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Úverový vzťah je preto potrebné posúdiť vo svetle cieľov Smernice Rady 93/13/EHS.

11. Je tiež zrejmé, že žalobkyňa požiadala o predčasné splatenie úveru a žalovaný po posúdení tejto žiadosti písomným podaním z 10.07.2013 stanovil výšku mimoriadnej splátky v rozsahu 17.201,88 eur, ktorá bola v daný deň žalobkyňou uhradená. Žalobkyňa, ktorá v pravidelných splátkach úver splácala, do dňa 10.07.2013 zaplatila sumu 30.068,36 eur a spolu s mimoriadnou splátkou 17.201,88 eur v prospech žalovaného zaplatila sumu 47.270,24 eur.

12. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie postupoval správnym spôsobom, pokiaľ podrobil úverovú zmluvu súdnej kontrole, a to pokiaľ ide o určenie správnej výšky plnenia žalobkyňou pri požadovanom predčasnom splatení úveru. Išlo v tomto zmysle o otázku odbornú, ekonomickú, čo predpokladalo okrem iného aj zistenie, z akých konkrétnych položiek pozostávala v zmluve určená splátka úveru so zreteľom na to, že posledná, mimoriadna splátka, pozostávala z predčasne zosplatených anuitných splátok, ktorých splatnosť mala nastať v budúcnosti, a to od 20.07.2013 do 20.06.2016.

Podľa § 7 ods. 1, 2 citovaného zákona, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

13. Obchodná praktika sa považuje za nekalú:

- a) ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 1 písm. d) citovaného zákona, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiňovať, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj, ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitnej cenovej výhody.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo vyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Je zrejmé, že súd prvej inštancie s ohľadom na charakter prejednávanej veci pribral do konania znalca z odboru ekonómie a manažmentu - financie, účtovníctvo a daňovníctvo, za účelom posúdenia správnosti vyčíslenia úrokov a istiny do doby predčasného splatenia úveru z úverového vzťahu, ktorý vznikol medzi stranami sporu. Znalec F. L. A. v podanom znaleckom posudku č. X/XXXX poukázal na to, že v zmluve strán konania dohodnuté pravidelné mesačné splátky žalobkyne boli stanovené vo výške 15.618,- Sk (518,42 eur) vždy k 20. dňu v príslušnom kalendárnom mesiaci s prvou splátkou úveru stanovenou na deň 20.09.2008. Uviedol, že v predmetnej úverovej zmluve je nepresnosť pri uvádzaní výšky mesačnej splátky, keďže zmluva uvádza výšku splátky istiny v spomínanej sume. Tieto splátky stanovené v rovnakej výške nie sú výlučne splátkami istiny, ale vo svojich splátkach zároveň, a to prednostne, zahŕňajú aj splátky úrokov, keďže sa jednalo o dohodnuté anuitné splácanie úveru. Uviedol, že anuitná splátka je splátka, ktorá má rovnakú výšku počas celej doby platnosti úveru a je splácaná v pravidelných intervaloch, spravidla mesačných. S postupom splácania anuitnými splátkami klesá v splátke podiel úrokov a zvyšuje sa podiel úmoru istiny. Pri stanovení výšky mesačnej splátky je nutné stanoviť (nasimulovať) takú splátku, aby aj prvá splátka bola stanovená vo vyššom objeme, ako bude vyčíslený úrok za príslušné obdobie, inak by nedochádzalo k úmoru (znižovaniu) istiny. Výška splátky je zároveň stanovená v takej výške, aby na dohodnutú dobu splácania úveru došlo k úplnému splateniu úveru pri súčasnom uhrádzaní splatných mesačných úrokov, vyčíslených za obdobie príslušného mesiaca.

15. Znalec na základe pokynov súdu prvej inštancie uviedol, akú zistil nominálnu hodnotu úroku z úveru poskytnutého vo výške 39.832,70 eur splatného v 58 mesiacoch pri úrokovej sadzbe 5,1 % ročne, ako aj nominálnu hodnotu tohto úroku z úveru splatného v 94 mesiacoch.

16. Podrobným vyčíslením úrokov a splátok istiny znalec vysledoval, že žalovaný musí mať pri vyčísľovaní úrokov ďalšie vstupné ukazovatele, ktoré za obdobie splácania úveru v 58 mesiacoch zvýšili úroky o 250,77 eur a prípade splácania úveru v 94 mesiacov, zvýšili tieto úroky o 376,56 eur. Zdôraznil, že bez sprístupnenia vzorcov výpočtov anuitných splátok v softvéri žalovaného nebolo možné zistiť, aké ďalšie úverové položky boli v týchto výpočtoch naprogramované. Zdôraznil tiež, že vyčíslenia úrokov vykonané v tomto posudku boli vykonávané za jednotlivé mesiace, výlučne zo zostatkov úveru, a to vždy od zaplatenia príslušnej splátky po dobu zaplatenia splátky nasledujúcej. Neboli v nich zahrnuté žiadne iné poplatky, sankcie alebo úpravy úrokovej sadzby. Žalovaný závery podaného znaleckého posudku nespochybnil.

17. V zákone o ochrane spotrebiteľa sa upravuje predmet a rozsah právnej úpravy, najmä ochrana spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi, distribútorovi a poskytovateľovi služieb, ako aj úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa (do pozornosti rozsudok NS SR sp. zn. 8SŽO/3/2015).

18. Zákonodarca v zákone o ochrane spotrebiteľa upravuje predmet a rozsah právnej úpravy, najmä ochranu spotrebiteľa vo vzťahu k výrobcovi, dovozcovi, distribútorovi a poskytovateľovi služieb, ako aj úlohy orgánov verejnej správy pri kontrole dodržiavania podmienok ustanovených pri ochrane spotrebiteľa. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu pred nebezpečnými výrobkami a službami, ktoré môžu spôsobiť ohrozenie zdravia a života a ohrozenie ekonomických záujmov spotrebiteľa, ale na všetky výrobky alebo služby, ktoré dodávateľ, predajca ponúka kupujúcemu na predaj alebo poskytovateľ služby poskytuje spotrebiteľovi. Povinnosti predávajúceho, resp. poskytovateľa služby vo svojej štruktúre kopírujú práva spotrebiteľa na ochranu pred výrobkami alebo službami, ktoré môžu spôsobiť zásah do právom chránených záujmov spotrebiteľa. Výrobky a služby musia spĺňať zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služby kritériá tak, aby sa dostali ku spotrebiteľovi bez následných komplikácií. Zákonodarca preto významným spôsobom zákonom o ochrane spotrebiteľa ochraňuje spotrebiteľa,

pričom pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv, ich podmienok, platnosti týchto zmlúv, práv a povinností z nich vyplývajúcich a následkov ich porušení, ako aj práv zo zodpovednosti za vady a práv na náhradu škody, odkazuje na právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv ustanovenú v právnych normách § 52 nasl. Občianskeho zákonníka. Zákonodarca v uvedenom právnom predpise súčasne charakterizuje dobré mravy pri predaji alebo poskytovaní služby, ktoré sú konkretizované všeobecne uznávanými pojmami ako vžitá tradícia, morálka, dobromyseľnosť, čestnosť a podobne.

19. Obchodná praktika sa vo všeobecnosti považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami o odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

20. Skutkové okolnosti vyplývajúce z obsahu spisu, predovšetkým z obsahu spomínaného znaleckého posudku, aj podľa odvolacieho súdu, a to vzhľadom na nezrozumiteľnosť vstupných ukazovateľov, ktoré za obdobie splácania úveru žalobkyňou zvýšili rozsah úrokov z takto poskytnutého úveru, preukazujú, že postup žalovaného pri poskytovaní úveru v posudzovanom prípade možno považovať za postup v rozpore s požiadavkami neukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, zrozumiteľne formulovať zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe, ktoré konanie zároveň zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti správne zdôraznil, že žalovaný sa takýmto postupom dopustil klamlivej obchodnej praktiky, pretože v procese uzatvárania spotrebiteľského úveru podstatné informácie týkajúce sa tohto úveru poskytol spotrebiteľovi nejasným, nezrozumiteľným spôsobom, čím mohol spotrebiteľa uviesť do omylu vo vzťahu k poskytovanému úveru, majúcim za následok, že spotrebiteľ prijal rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

21. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa pritom postačuje len možnosť, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu (rozsudok NS SR sp. zn. 5Sžo/32/2014).

22. K odvolacím námietkam žalovaného je tiež potrebné zdôrazniť, že súd prvej inštancie neposudzoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov v zmysle predpokladov zákona č. 128/2001 Z. z., ktorý, ako už bolo spomínané, na prejednávanú vec aplikovať nemožno, ale v zmysle uvádzaných dôvodov dospel k správne záveru o neplatnosti zmluvy o úvere v časti odplaty v zmysle predpokladov § 41 Občianskeho zákonníka.

23. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú v konaní žalovaným, už v predchádzajúcom štádiu konania bolo uvádzané, že podaná žaloba je koncipovaná v súvislosti s namietaným bezdôvodným obohatením žalovaným pri úhrade mimoriadnej splátky úveru a nie pri predchádzajúcom platení pravidelných anuitných splátok a so zreteľom na túto skutočnosť je zřejmé, že žaloba bola podaná v rámci zákonom stanovenej dvojročnej doby (§ 107 Občianskeho zákonníka).

24. Súd prvej inštancie napokon svoje rozhodnutie riadne a v úplnosti odôvodnil. Je potrebné uviesť, že požiadavka na riadne, úplné odôvodnenie rozhodnutia predstavuje zásadu spravodlivého procesu, čo vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj taký, ktorý nie je pre rozhodnutie významný, bola daná v odôvodnení rozhodnutia odpoveď. Špecifická odpoveď sa vyžaduje na taký argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúcim (Ruiz Torija c/ Španielsko z 09.12.1994).

25. Za situácie, že správne je rozhodnutie súdu prvej inštancie aj v súvisiacich výrokoch o trovách konania a o povinnosti nahradiť znalcovi trovy konania za znalecké úkony vychádzajúc zo zásady úspechu v konaní, odvolací súd s prihliadnutím na všetky tieto dôvody rozsudok okrem výroku II. potvrdil postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, prihliadajúc aj na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd SR sp. zn. II. ÚS 78/05).

26. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný s ohľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na vzniknutých trov a žalobkyni v tomto štádiu konania trov nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).